

чѣ; тя са помири вече съ Главка и Главкъ бѣ я простилъ, тя са намѣрваше до реброто му и Главкъ я миваше по русата коса, Главковото дыханіе вѣяше по лицето ѝ; Юна, жестоката Юна не прислѣствуваше, нѣкоя друга не искаше ласканіята и миваніята му. Да, въ забравеніето на минѣлото и на бѣдѣцето, тя осѣщаше себе си благополучна, и тѣзи минута бѣше достойна за сладко вѣс-
поминаніе, единственната блаженна минута на бѣдния ѝ и малъкъ възраст; тѣй пеперудата са увлечена отъ зимното слънце са стопли за една минута докато я налетѣ борей който ще я замръзи преди още да настане лѣтокътъ. Небето на Недѣя тогасъ не бѣше студено като изпонапредъ, и разсѣдкътъ ѝ, който трѣбаше да ѝ покаже непостоянството на атмосферата тогасъ не ѝ представиле друго освѣтъ животворната роса на онѣзи минута.

— Хубава коса имашъ, Недѣе, рече ѝ Главкъ, колко е была честита майката когато я е мивала!

Въздъхна Недѣя. Не са е была родила, види са, отъ робы, по отбѣгваше отъ сѣка приказска за родителитѣ си; и да ли е при-
исхождала отъ знаменитѣ или отъ доленъ родъ туй бѣше неизвѣст-
но и на благодѣтелитѣ ѝ и на сѣкиго другиго поради голѣмото
разстояніе на отечеството ѝ. Туй чедо на злополучіето и на тай-
ната доде и са дигна като птиче и пѣтемъ само са показа подъ
стрѣхата ни; видѣхмы го да хвърка, но не знаймы отъ дѣ доде и
къдѣ отива.

Между туй Недѣя умыслена подиръ малко мълчѣние проговори
безъ да отговаря на думата на Главка.

— Не намѣрвашъ ли че твърдѣ много употребявамъ триндафилитѣ
въ вѣнецата? чувамъ че отъ спичкитѣ цвѣтъ наймного обичашъ
триндафилитѣ.

— Тѣ вѣчно и сѣкому аресватъ който има поетическо сърце, тѣ
сж цвѣтъята на любовта, цвѣтъята на вечерята, свещенны цвѣтъя
на мълчеливостта и на смъртта; тѣ благоухаѣтъ на челата ни
доде живѣимы, или поне докато животътъ ни са украсява отъ пре-
леститѣ; и съ тѣхъ пакъ са увеичава гроба ни когото са успоко-
имы въ него.

— О, че какъ да можахъ, извика Недѣя, намѣсто да ти приго-
тивямъ тайнны този вѣнецъ да грабна отъ рѣцѣтъ на орисницѣтъ
плата на живота ти и да го оплетѣ съ триндафили!

— Туй твое желаніе, любезна моя, е достойно за мелодическія
ти гласъ, и попоетическитѣ не бы могла да го изразишъ; каква-
то и да бы была моята орисница, азъ та благодарѣмъ!